

Pojďte si hrát s námi



- Veršování
k malování
- Básničky
a písničky
- Rýmované
hádky
- Zpívání s dětmi
- Jednoduchá
cvičení

Václav Fischer

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.

Používání elektronické verze knihy je umožněno jen osobě, která ji legálně nabyla a jen pro její osobní a vnitřní potřeby v rozsahu stanoveném autorským zákonem. Elektronická kniha je datový soubor, který lze užívat pouze v takové formě, v jaké jej lze stáhnout s portálu. Jakékoliv neoprávněné užití elektronické knihy nebo její části, spočívající např. v kopírování, úpravách, prodeji, pronajímání, půjčování, sdělování veřejnosti nebo jakémkoliv druhu obchodování nebo neobchodního šíření je zakázáno! Zejména je zakázána jakákoliv konverze datového souboru nebo extrakce části nebo celého textu, umísťování textu na servery, ze kterých je možno tento soubor dále stahovat, přitom není rozhodující, kdo takovéto sdílení umožnil. Je zakázáno sdělování údajů o uživatelském účtu jiným osobám, zasahování do technických prostředků, které chrání elektronickou knihu, případně omezují rozsah jejího užití. Uživatel také není oprávněn jakkoliv testovat, zkoušet či obcházet technické zabezpečení elektronické knihy.





Copyright © Grada Publishing, a.s.

Václav Fischer

POJĎTE SI HRÁT S NÁMI

Vydala Grada Publishing, a.s.
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 220 386 401, fax: +420 220 386 400
www.grada.cz
jako svou 2926. publikaci

Odpovědná redaktorka Zuzana Koutná
Ilustrace Veronika Jurečková
Sazba a zlom Milan Vokál
Počet stran 192
Vydání 1., 2007

Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a. s.
Husova ulice 1881, Havlíčkův Brod

© Václav Fischer
© Grada Publishing, a.s., 2007
Cover Photo © isifa.com

ISBN 978-80-247-1976-4



Obsah

Úvod	7
Veršování k malování	9
Elce pelce kotrmelce	79
Doporučené rady pro práci s publikací	79
Pódiové vystoupení	146
Hádej hádej neprohádej	151
Několik rad pro práci s hádankami	151
Leze to, létá to, bzučí to, co je to?	153
Co se všechno uvidí v pražské ZOO za divy	158
Kocourek a Jakoubek chtějí něco na zoubek	163
Věci podivuhodné pro hodné i nehodné	169
Haló, kde jste kdo jste, něco nám tu roste	175
Šotek řadí v reklamách	181
Šotek Zagroškudlička	181
Seznam básniček a písniček (říkadel)	189



Úvod

Publikace **Pojďte si hrát s námi** je volným pokračováním knížky *Hrátky z naší zahrádky*, s několika novými kapitolami. Poezie je tu opět iniciátorem k práci a hře dětí. Rytmus říkanek či písní doprovázejí malůvky i jednoduchá cvičení dětí.

- **Veršování k malování** jsou verše pohádkového příběhu dětmi dokreslované s daleko větší volností v provedení. Náročnost na kresby dětí je tentokrát o poznání vyšší.
- **Elce pelce kotrmelce** je kapitola, ve které se spojují říkadla, případně písničky, se zdravým pohybem dětí, které cvičí na jejich rytmus. V pódiovém vystoupení se děti v kolektivu prezentují před veřejností.
- **Hádej hádej neprohádej** jsou poetické hádanky, ve kterých se tříbí rozum a mysl dětí ve snaze dopátrat se vyluštění.
- **Šotek řádí v reklamách** – šotek Zagroškudlička si pomocí kouzelné baterky a čarodějné štětky pohrává s nápisy reklam a mění jejich smysl a význam.

Autor přeje dětem, rodičům i výchovným pracovníkům mnoho úspěchu při práci a hře s poezií v této publikaci obsažené.

Veršování k malování

1

Veršování k malování svou formou navazuje na kapitulu Malovaná říkadla z publikace Hrátky z dětské zahrádky. Na rozdíl od ní jsou zde jen některé kresbičky návodně vedené verši. V převážné většině z nich je daleko volnější vazba slov na vlastní malování. To dětem skýtá mnohem více prostoru pro jejich výtvarné vidění a rozvoj osobité fantazie.

Zatímco v Malovaných říkadlech šlo víceméně o přejímání výtvarných prvků, důležitých pro osvojení zručnosti v kresbě, zde si děti mohou domýšlet způsob vyjádření toho kterého obrázku. Jde už o jakýsi zárodek kompozice, odpovídající obsahu publikovaných básniček.

Celý cyklus je opět veden pohádkovou povídkou, kterou si děti dokreslují tak, aby se z jejich výtvarné práce mohl vytvořit další skicák dětských malůvek. Jednotlivé kresbičky si děti nejprve zkoušejí na pomocné papíry, a teprve až nabudou dojem, že kresba je podařená, nakreslí si obrázky do náčrtníku v pořadí tak, jak jdou za sebou v knížce. Ten může být vhodným dárkem pro rodiče, sourozence nebo kamaráda. V publikaci je výtvarný doprovod černobílý, ale v náčrtníku budou dominovat různé barvy.

Nuže, vzhůru do toho, kreslíři a výtvarníci, aby se malíř Pastelka, váš dobrý přítel a učitel, nemusel za vaše dílo stydět, ale aby naopak všude a všem dělalo jen samou radost.

Dobrý den děti,

malíř Pastelka, který nám měl pomoci s malováním, dnes na nás, bohužel, nemá čas. Jel na výstavu v Čárymárech pod Kaňkou, a tak si musíme poradit s malováním sami. A malovat musíme pěkně, aby měl radost, až se z výstavy vrátí. Tak s chutí do toho a půl bude hotovo. Pozor – začínáme.

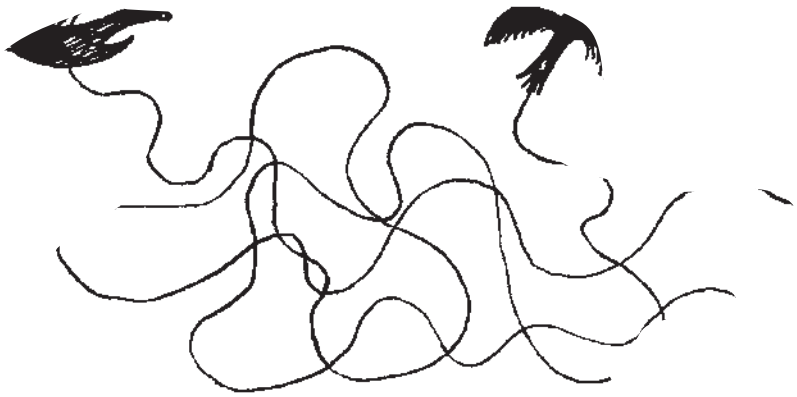
Barevný svět

*Slunce kreslí po zdech stíny,
zlatí bílá oblaka.
Honem vyskoč, nebuď líný!
Tebe kreslit neláká?*

*Tlapičkami kocour malý
vymaloval podlahu,
ptáci nebe počmárali,
jen ty nemáš odvahu.*

*Jirka taky není velký,
patří ještě do jeslí,
a už dřívkem, bez pastelky,
slunce na zem nakreslí.*

*Květy louku vybarvily,
to se duha podívá.
Jen tvůj papír zůstal bílý,
čeká. Kdo ho oživí?*



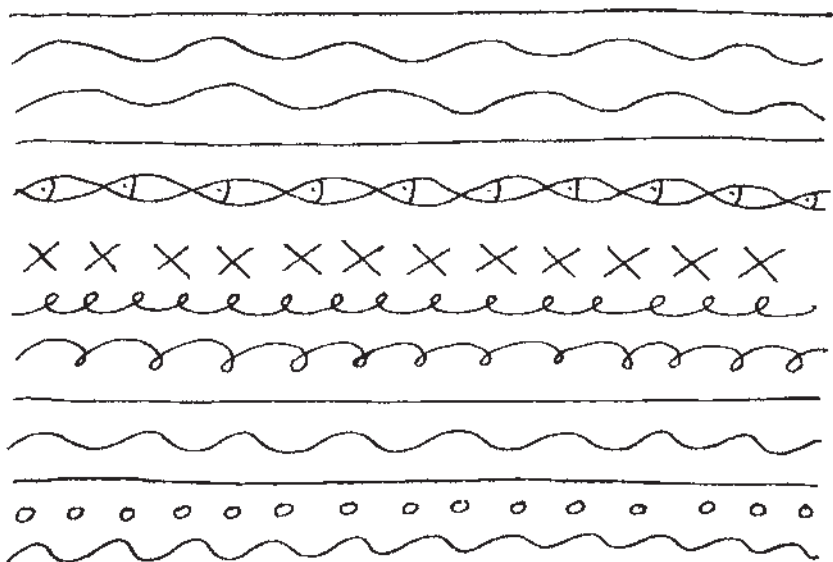
Víte co? Podíváme se za tetou na chaloupku v Orlických horách. Je tam moc pěkně. Určitě se tam všem bude líbit. Nejdříve jí ale o tom musíme napsat psaní. Že to ještě nedokážeme? To se uvidí.

Psaní

*Dlouhá linka vedle linky.
Co to bude, malilinký?
Práce. Žádné hraní.
Píšu tetě psaní.*

*Teto, už jsem veliký,
už nebrečím, nenařikám,
sám si zapnu knoflíky,
nebojím se kominíka.*

*Moc se mi líbí
červené ryby.
Copak dělá kocourek,
co kanárek a co děda?
Pac a pusu Luborek,
tvůj nezdárný neposeda.*





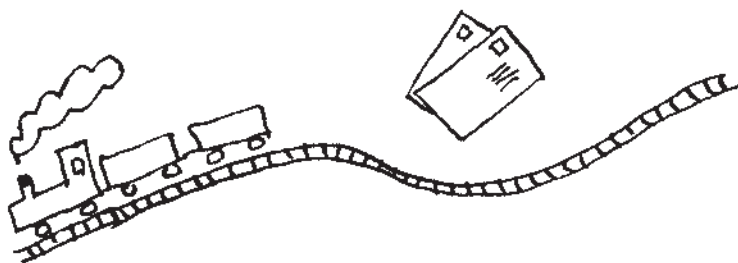
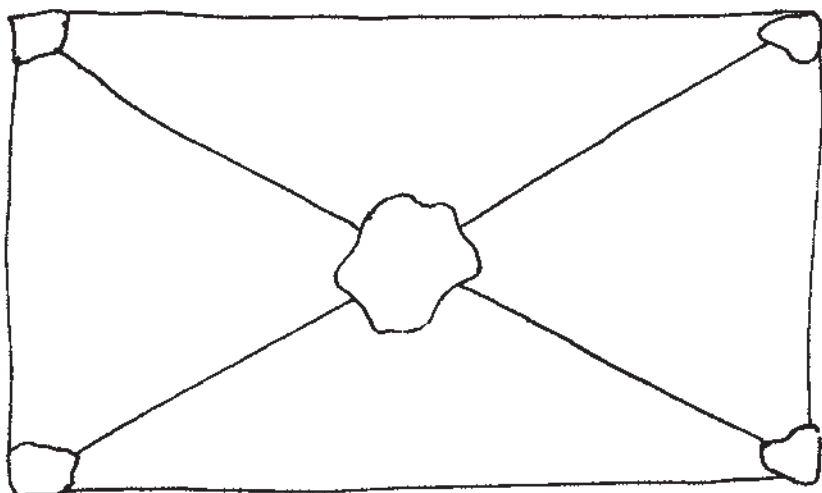
No vida, psaní je napsané. A bez chyb a škrtnání. Teď ještě obálku a na ni adresu hůlkovým písmem. Tak to mají na poště nejraději.

Obálka

*V rozích čtyři města,
uprostřed Praha,
nevede k nim cesta
ani dráha.*

*Až ta města spojí
železnice,
objeví se velká
dopisnice.*

*Známku, přetisk na ni,
koncem léta
dostane to psaní
teta Běta.*





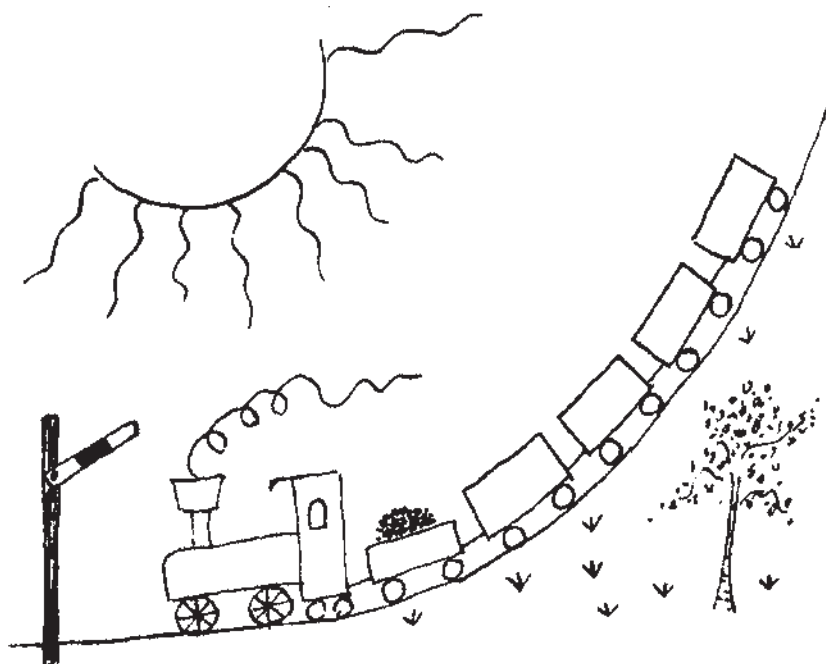
Všechno je zařízeno, jen zabalit věci a můžeme vyrazit. Čím? No přece vlakem! Ale nemáme peníze. Nevadí. Namalujeme si vláček sami a ten nás doveze, kam budeme chtít.

Vláček

*Krabička, ta je hned.
Za ní leze dalších pět,
podají si ruce.
Postavím je na kolečka,
pod ně kolej a je vlečka.
Kdo bude strojuvůdce?
Ať je vůdcem na stroji,
kdo ho nejlíp sestrojí.*

*Stroj se lehce zdolá.
Dvě veliká kola,
za nimi dvě maličká,
na nich stojí krabička.
Vedle druhá leží,
z ní nahoru běží
tenká tyčka,
zas krabička,
je tam místo komína.
Kouří, už je mašina.*

*Veze uhlí, dřevo z hor,
klaní se jí semafor.
Duní, funí, houká, píská,
z dálky na ni mává břízka.*





„Šťastnou cestu“, volaly na vláček ostatní děti. Ale moc šťastná cesta to nebyla. Když jsme se dostali na místo, chaloupka byla fuč, jako by se do země propadla. A v okolí taky nikde nic. Kam nás to jen ten vláček zavezl? Všechno si tu budeme muset udělat sami. Nejdřív chaloupku.

Chaloupka

*Černá čára značí zem.
Druhá modrá, třetí hnědá,
červenou ji přetrhmem
a už chaloupka se zvedá.*

*Šikmá čára vzhůru spěchá,
zlomí se a je z ní střecha.
Ještě dveře, okno, komín,
šedý plot, zelené stromy,
sláva, máme chaloupku.
Neber tužku do zoubků!*

*Čáry máry, kliky háky,
modré nebe, černý mrak,
zkus to, Borku, taky tak.*



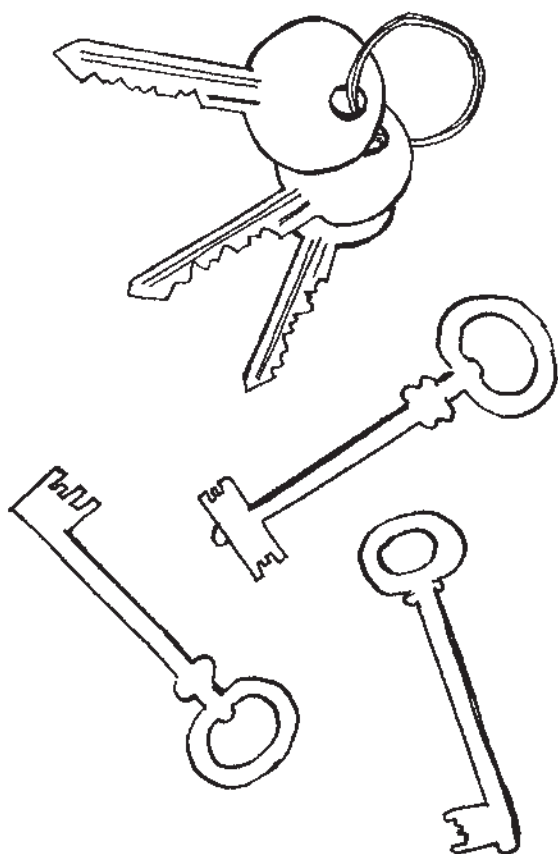
Když je chaloupka, nesmí chybět ani klíč. Jakkak bychom se do chaloupky dostali a jak bychom ji zamkli, až budeme uvnitř. Mohlo by to s námi dopadnout jako se Smolíčkem Pacholíčkem.

Klíč

*Co je klíč?
Tenká tyč,
velká hlava,
ostré zoubky.*

*Kam se dává?
Do chaloupky.*

*Do chaloupky
do dveří,
tak si dveře
otevři,
abys mohl
nenadále
bez klepání
vstoupit dále.*



Odemyky, odemyky a jsme v chaloupce. Je pěkná, útulná, ale je v ní poněkud prázdná. Chtělo by to nějaký nábytek. Třeba jen židličku a stůl, aby se dalo posedět a pojíst.

Snídaně

*Dvě židle, stůl,
tálíř, na něm vdolek,
hrnek, na něm ucho.*

*Do hrnečku bílé mléko,
kdopak by chtěl, Majolenko,
snídat housku suchou.*

*Já chci pít!
Může být,
jestli umíš poprosit.
Ale nejdřív, Bumbříčku,
musíš se nám na židličku
pěkně nakreslit.*